RAAD VAN TOEZICHT VERZEKERINGEN

U I T S P R A A K Nr. 2003/73 Br

i n d e k l a c h t nr. 2003.2537 (072.03)

ingediend door:

hierna te noemen 'klager',

tegen:

hierna te noemen 'verzekeraar'.

De Raad van Toezicht Verzekeringen heeft kennis genomen van de schriftelijke klacht, alsmede van het daartegen door verzekeraar gevoerde schriftelijke verweer.

Uit de stukken is, voor zover voor de beoordeling van de klacht van belang, het navolgende gebleken.

Inleiding

Klager heeft met ingang van 31 maart 1988 bij een rechtsvoorganger van verzekeraar een uitgebreide inboedelverzekering gesloten. Waar hierna over 'verzekeraar' wordt gesproken, wordt daaronder ook diens rechtsvoorganger begrepen.

In artikel 2.4 van de op de verzekering van toepassing zijnde Aanvullende voorwaarden is bepaald: 'Zonweringen aan het gebouw en antennes aan de buitenkant van het gebouw of in de tuin zijn medeverzekerd tegen storm (…) doch alleen indien deze medeverzekering uit de polisomschrijving blijkt'.

Klager heeft aan verzekeraar mededeling gedaan van schade van circa € 700,- aan zijn buiten op het risicoadres aanwezige antenne door storm op 27 oktober 2002. Verzekeraar heeft met een beroep op voormeld artikel 2.4 aan klager schade-uitkering ontzegd.

De klacht

Verzekeraar heeft klager onvoldoende geattendeerd op het niet verzekerd zijn van de antenne, hoewel het pand destijds door verzekeraar is geïnspecteerd en de antenne er toen al stond. Verzekeraar heeft toen niet aangegeven dat de antenne apart verzekerd moest worden. Daar het aanvraagformulier voor de verzekering bij hem niet meer te traceren is, valt niet meer na te gaan of, zoals verzekeraar stelt, op het aanvraagformulier specifiek om verzekering van een antenne werd gevraagd. Verzekeraar stelt ten onrechte dat klager moet aantonen

dat op het aanvraagformulier niet om verzekering van een antenne werd gevraagd. Bij verzekeraar berustte het aanvraagformulier, zodat op hem de taak rustte het goed te bewaren. Klager wenst inzage van het aanvraagformulier.

Het standpunt van verzekeraar

Op grond van artikel 2.4 van de polisvoorwaarden bestaat uitsluitend dekking voor het risico van stormschade aan antennes, indien uit de polisomschrijving uitdrukkelijk blijkt dat dit risico is meeverzekerd. Het meeverzekeren bracht mee dat de premie werd verhoogd met een toeslag van 2% van de waarde van de antenne. Verzekeraar heeft geweigerd de schade door storm aan klagers antenne uit te keren omdat dit risico niet is meeverzekerd.

Het enkele feit dat verzekeraar niet middels het aanvraagformulier kan aantonen dat hij klager de mogelijkheid heeft geboden om het risico van stormschade aan antennes mee te verzekeren, mag niet tot de conclusie leiden dat hij onvoldoende heeft gedaan om klager op deze mogelijkheid te wijzen. Het is aan klager om aan te tonen dat verzekeraar daarbij op enig moment in gebreke is gebleven, waarbij bedacht moet worden dat klager zich bij het aangaan van de verzekering liet bijstaan door een onafhankelijke assurantieadviseur. Uit het klaagschrift leidt verzekeraar af dat de Ombudsman Verzekeringen heeft geconcludeerd dat de bewijslast in dezen niet op verzekeraar rust.

In het klaagschrift stelt klager dat verzekeraar als bewijs van onderbouwing van de afwijzing het aanvraagformulier moet overleggen en dat verzekeraar, om de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet te schaden, of het aanvraagformulier had moeten bewaren, of de schade coulancehalve had moeten vergoeden.

Klager is minder stellig over het antwoord op de vraag of verzekeraar in gebreke is gebleven, dan over de vraag of verzekeraar het tegendeel daarvan moet bewijzen. Blijkens het klaagschrift kan klager zich namelijk niet herinneren of specifiek gevraagd is of de antenne tegen het risico van stormschade moest worden meeverzekerd.

Daarbij moet worden bedacht dat de polis sinds de ingangsdatum diverse wijzigingen heeft ondergaan die hebben geleid tot een nieuw polisbad. Van een wijziging in de polisvoorwaarden is geen sprake geweest. Nimmer is door klager of zijn assurantieadviseur gemeld dat de polis onjuistheden bevatte.

Verzekeraar handhaaft zijn standpunt omtrent de bewijslast. Er bestaat geen grond om aan te nemen dat hij moet bewijzen dat hij niet in gebreke is gebleven bij het verstrekken van informatie over de polisdekking. Dit geldt te minder nu klager niet heeft gesteld dat verzekeraar in gebreke is gebleven. Als klager van mening is dat zijn schade door de polis wordt gedekt, dan ligt het primair op zijn weg om dit middels het polisblad aan te tonen. Immers, als hij heeft gekozen voor het meeverzekeren van het risico van stormschade aan de antenne, dan zou dit middels een clausule op het polisblad zijn aangetekend. Verzekeraar betreurt dat hij het aanvraagformulier niet meer kan overleggen, maar is van mening dat dit niet meebrengt dat hij in strijd heeft gehandeld met de goede naam van het verzekeringsbedrijf. De duur van de bewaarplicht van het aanvraagformulier dient in het licht te worden beschouwd van artikel 2:10 BW. Er is geen reden om de schade coulancehalve te vergoeden.

Het commentaar van klager

Klager heeft, kennis genomen hebbend van het verweer van verzekeraar, zijn klacht gehandhaafd.

Het oordeel van de Raad

In artikel 2.4 van de op de verzekering van toepassing zijnde Aanvullende voorwaarden is bepaald: 'Zonweringen aan het gebouw en antennes aan de buitenkant van het gebouw of in de tuin zijn medeverzekerd tegen storm (…) doch alleen indien deze medeverzekering uit de polisomschrijving blijkt'. Uit de omschrijving van de dekking op het polisblad blijkt niet dat klagers antenne tegen storm was meeverzekerd. Verzekeraar heeft, onweersproken door klager, aangevoerd dat sinds de ingangsdatum van de verzekering de polisvoorwaarden niet zijn gewijzigd. Daarom kon verzekeraar in redelijkheid met een beroep op artikel 2.4 van de verzekeringsvoorwaarden aan klager uitkering ter zake van de schade aan zijn antenne ontzeggen. Verzekeraar heeft daardoor de goede naam van het verzekeringsbedrijf niet geschaad. Evenmin heeft hij de goede naam van het verzekeringsbedrijf geschaad doordat hij het aanvraagformulier van de onderhavige verzekering, die op 31 maart 1988 is ingegaan, thans niet meer kan overleggen.

De beslissing

De Raad verklaart de klacht ongegrond.

Aldus is beslist op 17 november 2003 door Mr. D.H.M. Peeperkorn, voorzitter, Mr. J.G.C. Kamphuisen, Mr. J.R. Schaafsma en Mr. E.M. Wesseling-van Gent, leden van de Raad, in tegenwoordigheid van Mr. S.N.W. Karreman, secretaris.

De Voorzitter:

(Mr. D.H.M. Peeperkorn)

De Secretaris:

(Mr. S.N.W. Karreman)